

ikke kan udlevere en person, som f.eks. er mistænkt for i sit hjemland at have begået meget alvorlige forbrydelser som f.eks. drab. Jeg ønsker ikke, at Danmark havner i sådan en situation.

Herudover vil jeg pege på, at den foreslåede ordning rejser nogle væsentlige spørgsmål vedrørende regeringens kompetence efter grundlovens § 19. Det følger således af bestemmelsen i § 19, at regeringen kan forhandle og indgå overenskomster med andre lande, og heri ligger bl.a. en kompetence for regeringen til at handle i udenrigspolitiske spørgsmål, der betyder, at regeringens udenrigspolitiske beføjelser ikke kan begrænses af lovgivningsmagten. Folketinget kan derfor ikke ved lov eller beslutning pålægge regeringen at foretage en bestemt udenrigspolitisk disposition eller forbyde regeringen at foretage en bestemt handling. Regeringens kompetence er selvfølgelig underlagt den begrænsning, at Folketingets samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1 og 2, skal indhentes forud for visse udenrigspolitiske handlinger. Det er på den baggrund vanskeligt at forene den ordning, som forslagsstillerne ønsker indført, med regeringens beføjelser efter grundlovens § 19. Ordningen har jo netop til formål at begrænse regeringens muligheder for at indgå visse udleveringsoverenskomster.

Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at der efter min opfattelse ikke er grundlag for at drage den parallel, som forslagsstillerne gør til dobbeltbeskatningsoverenskomster. Jeg skal ikke begive mig ud i en lang gennemgang af dobbeltbeskatningsoverenskomster, som jo hører under skatteministerens område, men jeg vil gerne fremhæve, at ordningen på dobbeltbeskatningsoverenskomstområdet givetvis skal ses i lyset af den helt centrale rolle, som Folketinget efter grundlovens § 43 har med hensyn til beskatning. Efter grundlovens § 43 gælder nemlig et såkaldt delegationsforbud inden for skatteområdet. Det indebærer, at skat kun kan pålægges, forandres eller ophæves direkte i en lov, og at fastsættelse af generelle regler om, hvad der skal betales i skat, ikke kan overlades til regeringen eller den øvrige administration. Det kan i lyset af denne grundlovsbestemmelse være naturligt, at generelle undtagelser for skatteregler i form af en dobbeltbeskatningsoverenskomst godkendes af Folketinget. Noget andet gælder altså på grund af grundlovens § 19 for udleveringsoverenskomster.

Jeg vil afslutningsvis gerne igen anerkende, at udlevering af personer til andre lande selvføl-

gelig rejser principielle og vigtige spørgsmål, men som det er fremgået, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:17

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne kun høre to egentlige argumenter mod forslaget.

Det ene var hensynet til regeringens ret til at føre udenrigspolitik, men den har vi jo begrænset på andre områder, f.eks. behandlede vi i Folketinget et forslag om udsending af skibe til bekæmpelse af pirateri ved Afrikas Horn. Selvfølgelig kan man behandle tingene her, selv om regeringen har nogle beføjelser.

Det andet var, at det ville forhindre regeringen i at udlevere fanger til lande, man ikke har en overenskomst med. Jamen det er da en helt central problemstilling, for hvis vi ikke har en overenskomst, dvs. en aftale, om, hvordan et land behandler folk, der er udleveret fra Danmark, har vi jo meget vanskeligt ved at komme efter det pågældende land, hvis det f.eks. begynder at behandle en fange dårligt – med tortur eller på anden måde urimelig straf.

Derfor vil jeg sige, at lige præcis det, at vi har brug for en overenskomst for at være sikre på, hvordan folk bliver behandlet, da er et godt argument for forslaget og ikke imod forslaget.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg er meget uenig i den udlægning, som hr. Frank Aaen kommer med, altså ud over at jeg mener, uanset hvad man ellers måtte mene om grundloven, at grundlovens bestemmelser på en eller anden måde også må være noget, som Enhedslisten kan være bare en smule optaget af.

Jeg vil derudover sige, at der var mange andre rigtig gode argumenter for, at det her beslutningsforslag skal afvises. Beslutningsforslaget hviler jo på den misopfattelse, at der ikke sker en vurdering af, om den person, man ønsker udleveret, får en retfærdig rettergang, om der er sikkerhed for, at vedkommende ikke bliver udleveret til tortur, og om der er sikkerhed for, at en dødsstraf ikke eksekveres for den person, der udleveres. Alle disse hensyn, som beslutnings-